

پیش!

در همبستگی با اعتصاب سراسری پرستاران زحمتکش، از مطالبات آنان حمایت می‌کنیم!

تداوم و گسترش اعتصاب پرستاران؛ حفظ اتحاد و همبستگی شرط پیروزی است!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

اعتصابی که در ۱۳ مرداد و در ببحوجه‌ی تشکیل دولت پزشکیان توسط پرستاران شیراز و فسا شروع شد، با گسترش شتابان دامنه‌ی آن به ده‌ها شهر و بیمارستان در نقاط مختلف کشور، از جمله در شهرهای یزد، مشهد، اراک، کرج، بوشهر، یاسوج و همدان رسید و به اعتصابی سراسری، بی‌سابقه و پر اهمیت تبدیل شد. هر روز که می‌گذرد عده‌ی بیشتری به آن می‌پیوندند. این اعتصاب در همان روزهای نخست، اگر مسعود پزشکیان به ادعاهای خود پایبندی نشان می‌داد و مطالبات به حق پرستاران را می‌پذیرفت، می‌توانست پایان خوشی پیدا کند. اما سکوت پزشکیان و حمله‌ی نیروهای حراست و امنیتی به تجمع‌های مسالمت‌آمیز پرستاران در اراک و مشهد، نشان داد که قرار نیست تغییری در روبه‌ی سرکوبگرانه‌ی دولت‌های پیشین نسبت به مطالبات و حقوق زحمتکشان داده شود.

با این وجود برخی از مدیران و مقامات دولتی که تا کنون تظاهر به بی‌تفاوتی نسبت به اعتصاب و خواسته‌های پرستاران می‌کردند، با مشاهده‌ی گسترش اعتصاب و عزم استوار پرستاران برای تداوم اعتصاب، مجبور به شکستن سکوت خود شده و شروع به دادن وعده برای رسیدگی به مطالبات آنان در آینده‌ی نامعلوم کرده‌اند. وعده‌هایی مشابه آن‌چه که آنان وقتی در فشار و تنگنا هستند، می‌دهند ولی بعد از فرونشاندن اعتراضات، جملگی زیر آن‌ها می‌زنند. اما این دفعه با نیم میلیون پرستار طرف هستند که در گذشته بارها بی نتیجه بودن وعده‌های مسئولین را تجربه کرده و از آن آموخته‌اند. برای مثال با وجود گذشت ۱۰ سال از تصویب قانون تعرفه‌گذاری نظام سلامت در مجلس، با وجود درخواست و اعتراضات مکرر پرستاران مسئولین تا کنون از اجرای آن طفره رفته‌اند.

اعتراضات هر از چند گاهی و پراکنده‌ی پرستاران سال‌هاست وجود دارد. مطالبات امروز پرستاران نیز کم و بیش همان‌هایی هستند که در گذشته بوده‌اند. نقطه‌ی قوت این اعتصاب، سراسری شدن آن و تلاشی است که به‌واسطه تجربیات اعتصابات گذشته، برای بر طرف کردن ضعف‌های این اعتصابات به عمل آمده‌است. اینک نیز مسئولین دولتی در کنار دادن وعده‌ی رسیدگی به مطالبات، با تهدید پرستاران به اخراج و مجازات‌های دیگر و گسیل نیروهای سرکوبگر خود در اراک و مشهد به مصاد پرستاران، تلاش دارند اعتصاب آنان را سرکوب و خواسته‌های آن‌ها را بی پاسخ بگذارند. با این وجود، گستردگی اعتصاب و مقاومت پرستاران و هم‌چنین حمایت نهادهای مدنی، سندیکایی، دانشجویی و مردمی دیگر، سرکوب پرستاران را سخت‌تر و پرهزینه‌تر از گذشته نموده‌است.

افزایش دستمزد و حق کارانه و پرداخت منظم آن‌ها، قطع اضافه‌کاری اجباری، افزایش دستمزد ساعات اضافه‌کاری داوطلبانه، اجرای کامل قانون تعرفه‌گذاری، قرار گرفتن شغل پرستاری جزء کارهای سخت و زبان آور، خواسته‌های عمده‌ی پرستاران هستند که از حمایت قریب نیم میلیون پرستار و کادر درمان برخوردار است.

عدم رسیدگی به این خواسته‌ها باعث افت مداوم وضعیت معیشتی، بدتر شدن شرایط کاری، مهاجرت، استعفا و حتی خودکشی تعدادی از پرستاران در اثر فشار جسمی و روحی و موجبی برای کمبود پرستار شده‌است. با این وجود به رغم این پیامدها، مسئولین دولتی مستاصل از راهیابی برای معضلات پرهزینه، به رویه‌ی فاجعه بار تاکنونی خود نسبت به حقوق و سلامت و رفاه حافظان زحمتکش سلامت جامعه، ادامه داده و حاضر به تغییر سیاست‌های ویرانگر خود نیستند.

حزب چپ ایران ضمن تاکید دوباره بر همبستگی با اعتصاب سراسری پرستاران، از مطالبات به حق آنان قاطعانه پشتیبانی می‌کند و اقدامات سرکوبگرانه‌ی حکومت علیه پرستاران را محکوم می‌کند؛ حفظ اتحاد، همبستگی، تداوم مبارزه و گسترش اعتصابات پرستاران را ضامن پیروزی آنان می‌داند. ما هم‌چنین حمایت و همبستگی ارزشمند تشکل‌های مستقل کارگری، معلمان و دیگر نهادهای مدنی و مردمی از این اعتصاب را ارج نهاده و از همه‌ی یاورمندان به آزادی و عدالت اجتماعی دعوت می‌کنیم با حمایت از پرستاران، مانع سرکوب اعتصاب آنان توسط حکومت و پایمال شدن حقوق محافظان و مراقبان پیشقراول سلامت جامعه شوند. ما همگان را به همبستگی با اعتصاب شجاعانه‌ی پرستاران و پشتیبانی از مطالبات آنان فرامی‌خوانیم.

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۳۰ مرداد ۱۴۰۳ - ۲۰ اوت ۲۰۲۴

Source URL: <https://bepish.org/node/11198>